

Krajcsik Jakabné

Ezen a képen az anyai nagymamám, Krajcsik Jakabné látható. A fején egy hatalmas kalap van egy strucctollal. Kalap nagy strucctollal -- ez volt a divat! Ez a kép rettentő régi, ez okvetlen van száz éves! Nemzetes asszony, akkor ugye szőlőbirtokosnő volt [Kövér György szerint a 19. század vége felé a nemzetes asszony titulus a születési hierarchiában a 'közrendű' nemesi hölgyeknek dukált, és bár a foglalkozási rangsorban a reformkorban a 'nemzetes' megszólítás a kereskedőt is megillette, a század utolsó harmadában már nem jár ki neki ez a címzés. -- A szerk.]. Hát persze, hogy ilyen fényképek készültek! A nagypapának meg kis Kossuth-szakálla volt! A nagymamám Pomáztól származott, pomázi születésű volt. A pomázi temetőben huszonegy sír van

visszamenőleg, az ősök, szóval nagyon régi család volt ez. Akik Pomázon voltak, mind ilyen borkereskedő meg bortermelő volt. Ott van Pomáz mellett Pismány, egy hegyvidék. Az tiszta szőlő. Az én nagyszüleimnek is volt ott szőlőjük. Az anyai házat elég jól ismertem, a nagymamánál sokat voltam Pomázon. A nagypapának Pomázon volt egy kis birtoka, és borkereskedő volt. Sok gyerek volt a családban: hét lány és egy fiú. De segítség nem volt a háznál. A nagyobbak nevelték a kicsiket. Az anyai nagyszüleim vallásosak voltak. Kóser háztartást vezettek. A szombatot is tartották mindig, persze. A régi divat szerint öltözködtek. Ezek a régimódi ruhák voltak akkoriban, nem népviselet ugye, hanem a régi polgári öltözködés. Ha nagyapa hétköznap kiment a szőlőbe, akkor sapkát hordott. Otthon meg volt rajta kis fedő, amit szoktak az öreg zsidók használni [Grün Magda a kipára gondol, amit természetesen nem csak öreg zsidók hordtak. -- A szerk.]. De utcára volt kalapja. Abban az időben -- az édesapámnak is volt -- az Eden-kalapot viselték, úgy hívták [Sötétbarna vagy fekete színű, közepes karimájú, szalaggal szegett kalap, a legválasztékosabb az ilyen típusú kalapok között; az angol külügyminiszterről, Anthony Edentről nevezték el. -- A szerk.]. Most is hordják Angliában az öregurak. Az Eden-kalap egy olyan férfikalap, ami a legszélén föl van hajtva. Amit általában hordanak férfiak, az ilyen rendes, lefelé hajló, de ennek a széle föl van hajtva így egy kicsikét! A nagypapának Kossuth-szakálla volt, nem az a nagy bozontos szakáll, amit most is lehet látni. Szép kis Kossuth-szakálla volt, ilyen kicsike, és szőke volt. Nagymamának volt parókája hajdan, aztán már csak bekötötte a fejét ilyen csipkekendővel, azt mindig magán viselte. A nagymamáék Pomázon egy családi házban laktak. Aztán a háború után azt lebontották. Ilyen boltíves, oszlopos, tornácos, régifajta ház volt, lehetett vagy két-háromszáz éves. Kertje is volt, patakra nyílt a hátsó rész, azt tudom. Nagymama nevelt kacsát meg kiscsirkét. Én nagyon jól éreztem magam mint gyerek, ott. A nagymama a második világháborúban úgy menekült meg, hogy behozták Pestre a lányai. Átélt a gettót, és utána élt még, kilencvennégy éves volt, mikor meghalt, 1945 végén vagy 1946 elején. Teljes szellemi frissességben volt.